Lietas arhīva Nr. CA-0147-18/14
ECLI:LV:VAT:2018:0601.C30799316.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2018.gada 1.jūnijā

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis A.Bukavs
tiesneši D.Lazdiņš, E.Driba
ar tiesas sēžu sekretāri M.Bērziņu
piedaloties prasītāja /pers. A/ pilnvarotajam pārstāvim advokātam Alvim Margam un atbildētājas ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret ADB "Gjensidige" Latvijas filiāli par apdrošināšanas atlīdzības piedziņu, sakarā ar ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 22.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs /pers. A/ 2016.gada 4.novembrī cēlis prasību (prasības pieteikums – 4.-6.lietas lapa) Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pret atbildētāju ADB (lietuviski pilns nosaukums- Akcine draudimo bendrove) "Gjensidige" Latvijas filiāli (pirms reorganizācijas AAS "Gjensidige Baltic"), lūdzot piedzīt no atbildētājas apdrošināšanas atlīdzību 33400 EUR.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2016.gada 14.janvārī starp atbildētāju, kā apdrošinātāju un prasītāju, kā apdrošinājuma ņēmēju tika noslēgts apdrošināšanas līgums, par ko tika sastādīta attiecīga apdrošināšanas polise ID Nr.263458 (turpmāk tekstā arī – polise).

Saskaņā ar noslēgtā apdrošināšanas līguma noteikumiem, cita starpā tika apdrošināts nekustamais īpašums - saimniecības ēka, kurā notiek SIA /Nosaukums A/ uzņēmējdarbība. Apdrošinājuma summa saskaņā ar līgumu tika noteikta 71000 EUR.

2016.gada 27.maijā ugunsgrēka rezultātā iestājās apdrošināšanas gadījums attiecībā uz apdrošināto nekustamo īpašumu. Šajā pašā datumā tika iesniegts attiecīgs zaudējumu atlīdzības pieteikums.

Atbildētājas eksperti ir atzinuši, ka apdrošinātais nekustamais īpašums nav atjaunojams un ir uzskatāms par pilnībā iznīcinātu.

2016.gada 13.jūlijā atbildētāja paziņojusi prasītājam par lēmumu Nr.06.5-2/6463 izmaksāt /pers. A/ apdrošināšanas atlīdzību par bojāto saimniecības ēku 37315 EUR. Summa samaksāta 2016.gada 19.jūlijā.

Paziņojumā nav motivēts, kāpēc apdrošinātāja ir noteikusi nesaprotami zemu apdrošināšanas atlīdzību 37315 EUR.

Ar atbildētājas 2016.gada 19.augusta atbildi Nr.02-1/4851 noraidīts prasītāja lūgums izmaksāt pilnu apdrošināšanas atlīdzību 71000 EUR (atskaitot apdrošinājuma ņēmēja paša risku 285 EUR).

Apdrošinātāja prettiesiski samaksājusi nepamatoti zemu apdrošināšanas atlīdzību. No atbildētājas piedzenama apdrošināšanas atlīdzība pilnas apdrošinājuma summas 71000 EUR apmērā, atskaitot apdrošināšanas līgumā noteikto apdrošinājuma ņēmēja paša risku 285 EUR un jau samaksāto apdrošināšanas atlīdzību 37315 EUR, t.i., piedzenot 33400 EUR.

Uzskata, ka izmaksājama pilna apdrošinājuma summa, pamatojoties uz likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 1.punktu, noslēgto apdrošināšanas līgumu un faktu, ka konkrētais īpašums atzīts par pilnībā bojā gājušu.

Atbildētāja ADB "Gjensidige" Latvijas filiāle rakstveida paskaidrojumā par prasību (82.-84.lietas lapa) lūdz prasību noraidīt.

Minēts, ka puses 2016.gada 14.janvārī noslēgušas īpašuma apdrošināšanas līgumu (polise Nr.ID 263458), kuras neatņemama sastāvdaļa ir noteikumi. Savukārt noteikumu 13.nodaļā ir noteikta zaudējumu un apdrošināšanas atlīdzības aprēķināšanas kārtība.

Ņemot vērā to, ka saskaņā ar noteikumu 13.3.punktu, saimniecības ēka ir atzīstama par pilnībā bojā gājušu, atbildētāja, aprēķinot apdrošināšanas atlīdzību konkrētajā situācijā, ir vadījusies no noteikumu 13.5.2. punktā atrunātās kārtības, proti, apdrošināta objekta pilnīga zuduma gadījumā zaudējumi tiek noteikti objekta tirgus vērtības apmērā, bet nepārsniedzot faktiskās vērtības summu. Tāpat atbildētāja vadījusies no noteikumu 13.10.punkta apakšpunktos paredzētā, ka aprēķinot apdrošināšanas atlīdzību apdrošinātā objekta pilnīga zuduma gadījumā, ja derīgās atliekas paliek apdrošinātajam, tad no apdrošināšanas atlīdzības summas tiek atskaitīta derīgo atlieku vērtība.

Ņemot vērā noteikumos noteikto kārtību- 1) saimniecības ēkas tirgus vērtību saskaņā ar SIA „Interbaltija" veikto tirgu vērtējumu pirms ugunsgrēka, 2) saimniecības ēkas derīgo atlieku vērtību saskaņā ar SIA „Interbaltija" veikto tirgus vērtējumu, 3) īpašuma apdrošināšanas līgumā noteikto klienta paša risku, aprēkināta apdrošināšanas atlīdzība 37315 EUR.

Noteikumu 4.1. punktā ir paredzēts, ka prasītājs ir atbildīgs par apdrošināšanas līgumā uzrādītās apdrošinājuma summas atbilstību īpašuma vērtībai. Atbildētāja līdz ar to vērš uzmanību, ka apgalvojums, ka atbildētājai ir pienākums samaksāt prasītājam pilnu īpašuma apdrošināšanas līgumā (polise Nr.ID 263458) norādīto saimniecības ēkas apdrošinājuma summu, ir pretējs likumā "Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā noteiktajam apdrošināšanas pamatprincipam - kompensācijas principam, kas nosaka, ka izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 22.augusta spriedumu (114.- 120.lietas lapas) /pers. A/ prasība apmierināta

Tiesa noteikusi piedzīt no ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles par labu /pers. A/ apdrošināšanas atlīdzību 33400,00 EUR, kā arī tiesas izdevumus – samaksāto valsts nodevu par prasības pieteikumu 1281,37 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 2286,90 EUR, pavisam kopā piedzenot 36979,83 EUR, norādot prasītāja tiesības saņemt 6 % procentus gadā no summas 33400,00 EUR par laiku no sprieduma datuma līdz sprieduma izpildei.

Pirmās instances tiesa, apmierinot /pers. A/ prasību, atzinusi, ka starp pusēm nav strīds, ka ir iestājies apdrošināšanas gadījums- prasītājam piederošajā nekustamajā īpašumā /adrese A/ polises darbības laikā noticis ugunsgrēks.

Polise paredz apdrošinājuma risku- ugunsgrēku, un polise paredz apdrošinājuma summu par saimniecības ēku 71000 EUR apmērā.

Tiesa, atsaucoties uz likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 24.pantu, Civillikuma normām, apdrošināšanas līguma noteikumu 13.3., 13.1., 13.4. punktu, atzinusi, ka apdrošināšanas atlīdzība par saimniecības ēku izmaksājama, vadoties no apdrošinājuma summas 71000 EUR. Tādejādi tiesa secinājusi, ka par labu prasītājam piedzenama neizmaksātā apdrošināšanas atlīdzības daļa 33400 EUR.

Nepiekrītot atbildētājas pozīcijai, tiesa atsaukusies uz biedrības "Latvijas Īpašumu Vērtētāju Asociācijas" valdes priekšsēdētāja Valda Žuromska 2017.gada 18.maija vēstuli Nr.47, kurā norādīts par biedrības viedokli, ka SIA "Interbaltija" 2016.gada 8.jūlijā veiktais nekustamā īpašuma /adrese A/, pirms ugunsgrēka tirgus vērtības novērtējums neatbilst Latvijas standarta "Īpašumu vērtēšana" (LVS 401:2013) prasībām, un ka to nevar izmantot kā pierādījumu. Tiesa arī piekritusi prasītāja viedoklim, ka sekojošais SIA "Interbaltija" 2017.gada 10.jūlija atzinums (2016.gada 08.jūlija slēdziena labojums) par šī nekustamā īpašuma tirgus vērtību pirms ugunsgrēka 2016.gada 27.maijā, ir vērtējams kritiski, jo tas pats eksperts atkārtoti sniedz vērtējumu par to pašu objektu un eksperts ir ieinteresēts sniegt tādu nekustamā īpašuma vērtējumu, kas, vismaz vērtības ziņā, nav pretrunā viņa paša iepriekš sniegtajam vērtējumam.

Tādejādi tiesa atzinusi, ka ADB "Gjensidige" Latvijas filiāle nepamatoti samazinājusi apdrošināšanas atlīdzības summu.

Norādīts, ka lietā nav strīda, ka prasītājs lūdz atbildētājai atlīdzināt zaudējumus, kas nepārsniedz polisē noteikto apdrošinājuma summu 71000 EUR, un ka bojā

gājušās ēkas atjaunošanas izmaksas ir lielākas nekā apdrošinājuma summa.

Par spriedumu apelācijas sūdzību (132.-134.lietas lapa), iesniegusi ADB "Gjensidige", pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka SIA "Interbaltija" sagatavoja Latvijas standarta īpašumu vērtēšanas (LVS 401:2013) prasībām atbilstošu 2017.gada 10.jūlija (2016.gada 08.jūlija slēdziena labojums) atzinumu par nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese A/, tirgus vērtību pieņemtā tehniskā stāvoklī, kādā tas bija pirms ugunsgrēka 2016.gada 27.maijā. Šis atzinums normatīvajos aktos noteiktā kārtībā tika iesniegts tiesai.

Tiesa nav norādījusi nevienu argumentu vai normatīvo aktu, kas aizliegtu sertificētam ekspertam sagatavot atkārtotu atzinumu.

Nav pamatots tiesas spriedumā apgalvotais, ka lietā nav strīda, ka bojā gājušās ēkas atjaunošanas izmaksas ir lielākas nekā apdrošinājuma summa.

Tiesa šajā gadījumā nav ņēmusi vērā būtisku apstākli, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu prasītājam bija jāpierāda pamatojumu savai prasībai, kas pierādītu zaudējumu apmēru.

Prasītājs tiesā nav iesniedzis nevienu pierādījumu, kas apliecinātu, ka tam ir radušies lielāki zaudējumi par atbildētājas izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību.

Ņemot vērā to, ka saskaņā ar noteikumu 13.3.punktu, saimniecības ēka ir atzīstama par pilnībā bojā gājušu, atbildētāja, aprēķinot apdrošināšanas atlīdzību konkrētajā situācijā, ir vadījusies no noteikumu 13.5.2. punktā atrunātās kārtības: "apdrošināta objekta pilnīga zuduma gadījumā zaudējumi tiek noteikti objekta tirgus vērtības apmērā, bet nepārsniedzot faktiskās vērtības summu", kā arī no noteikumu 13.10.punktā iekļautajos apakšpunktos paredzētā, ka aprēķinot apdrošināšanas atlīdzību apdrošinātā objekta pilnīga zuduma gadījumā, ja derīgās atliekas paliek apdrošinātajam, tad no apdrošināšanas atlīdzības summas tiek atskaitīta derīgo atlieku vērtība.

Noteikumu 4.1. punktā ir paredzēts, ka prasītājs ir atbildīgs par apdrošināšanas līgumā uzrādītās apdrošinājuma summas atbilstību īpašuma vērtībai. Līdz ar to tiesas spriedumā iekļautais apgalvojums, ka atbildētājam ir pienākums samaksāt prasītājam pilnu īpašuma apdrošināšanas līgumā (polise Nr. ĪD 263458) norādīto saimniecības ēkas apdrošinājuma summu, nevērtējot pierādījumus, kas apliecina patieso zaudējumu apmēru, kā arī derīgo atlieku vērtību, ir pretējs likumā "Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā noteiktajam apdrošināšanas pamatprincipam - kompensācijas principam, kas nosaka, ka izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus.

Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas priekšsēdētāja 2017.gada 24.oktobra lēmumu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 32.^{1} pantu, lieta nosūtīta izskatīšanai Vidzemes apgabaltiesai (141.lietas lapa).

Apelācijas tiesas sēdē atbildētājas ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles pilnvarotais pārstāvis /pers. B/s apelācijas sūdzību uzturēja ar tajā norādītajiem motīviem, /pers. A/ prasību neatzina. No pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem papildus izriet, ka tā kā objekts atzīts par bojā gājušu, no pušu noslēgtā apdrošināšanas līguma noteikumu 13.3., 13.5.2., 13.10.punktiem izriet, ka ir atlīdzināma objekta tirgus vērtība, atņemot derīgo atlieku vērtību un klienta pašrisku. Derīgās atliekas palikušas prasītājam. Piemērojami noteikumu 13.5.punkta nosacījumi. Objekta tirgus vērtību noteikusi sertificēta vērtētāja SIA "Interbaltija". Sākonēji konstatētas nepilnības vērtējumā, un tās pēc tam vērtētāja nepilnības novērsusi. Nav pamata atkārtoto novērtējumu apšaubīt. Citu novērtējumu, t..i, pierādot, ka zaudējumi ir lielāki, ievērojot sacīkstes principu, otra puse nav iesniegusi. Paskaidroja, ka ēkas atjaunošanas vērtība precīzi nav fiksēta. Nav pareizi pirmās instances tiesas spriedumā norādīts tas, ka "lietā nav strīds, ka ēkas atjaunošanas izmaksas ir lielākas nekā apdrošinājuma summa". Ēkas atjaunošanas izmaksām konkrētajā gadījumā būtu nozīme tiktāl, jo, ja tās būtu mazākas par objekta tirgus vērtību, tad būtu jāatlīdzina tikai šī mazākā vērtība. "Gjensidige" šī jautājuma apzināšanai sadarbojusies ar SIA "LV Group" un ieguvusi tāmi, kur attiecīgās saimniecības ēkas atjaunošanas darbu vērtība norādīta 59764,62 EUR. Tas ir kā darba dokuments. Secinot, ka atjaunošanas darbu vērtība tomēr ir lielāka kā objekta tirgus vērtība, sekojoši atbilstoši noteikumiem ir atlīdzināma objekta tirgus vērtība. Ņemot vērā vērtētāja SIA "Interbaltija" atkārtoto novērtējumu, par labu prasītājam ir piemaksājama neliela apdrošināšanas atlīdzība 300-400 EUR, ko gatavi izmaksāt.

Prasītāja/pers. A/ pilnvarotais pārstāvis advokāts Alvis Marga tiesas sēdē prasību uzturēja, atbildētājas iesniegto apelācijas sūdzību neatzina. No pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka polisē fiksētā apdrošinājuma summa 71000 EUR noteikta pusēm vienojoties, novērtējot riskus. Objekta tirgus vērtība konkrētajā strīdā nav piemērojama, un tirgus vērtībai lietā nozīmes nav. Ja tomēr objekta tirgus vērtībai pievērstos, tad vērtētājas SIA "Interbaltija" novērtējumi, tostarp arī tās veiktais atkārtotais novērtējums, nav izmantojami tiesvedības vajadzībām. Norādīja, ka arī atkārtoto novērtējumu ir veikusi SIA "Interbaltija", kas ir šajā situācijā ir ieinteresēta persona un nevar būt objektīva. Atkārtotais novērtējums izdarīts, lai pēc iespējas mazāk atkāptos no sākotnējā slēdziena. Uzskata, ka nodegušai ēkai novērtējumu par iepriekšēju stāvokli pirms ugunsgrēka nevar izdarīt, jo vērtētājs īpašumu dabā nav redzējis. Līdz ar to atliek vadīties no polisē minētās apdrošinājuma summas, par ko puses vienojušās.

No paskaidrojumiem izriet, ka noslēdzot apdrošināšanas līgumu, /pers. A/ mērķis bijis, ja gadījumā saimniecības ēka nodeg, tad saimniecības ēku atjaunot iepriekšējā stāvoklī, kāda tā bijusi. Attiecībā par piemērojamiem apdrošināšanas līguma noteikumiem norādīja, ka piemērojami līguma 13.4.punkta noteikumi. To, ka saimniecības ēka tiks atjaunota, ir minēts pārstāvja iebildumos atbildētājai par izmaksājamo apdrošināšanas atlīdzību. Tāpat apdrošinātājai prasītājs ir iesniedzis tāmi par remontdarbu izmaksām. Lokālajā tāmē neprecīzi norādīts par dzīvojamo māju, jo tāme sastādīta par konkrētās sadegušās saimniecības ēkas atjaunošanas izmaksām. Saimniecības ēkas atjaunošanas vērtība pašlaik nav nosakāma, bet tā noteikti ir lielāka par 71000 EUR. Šobrīd saimniecības ēka ir daļēji atjaunota- tiktāl, lai tajā varētu veikt komercdarbību, ieguldīti ap 60000 EUR, bet lielai daļai izdevumu nav dokumentālu pierādījumu. Ēka līdz galam nav atjaunota, jo nav saņemta apdrošināšanas atlīdzība. Atzīst, ka ēkas derīgās atliekas (atbilstoši atbildētājas formulējamam) palikušas prasītājam, bet tām faktiski nebija atlikušās vērtības. Ēkas atlikuma derīgās daļas vērtība segusies ar maksājumiem par gruvešu izvešanu.

Motīvu daļa

Novērtējusi prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītos motīvus, lietā esošos pierādījumus, lietas dalībnieku sniegtos paskaidrojumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. A/ prasība ir apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētājas prasītāja labā apdrošināšanas atlīdzību 22164,62 EUR apmērā.

2016.gada 14.janvārī starp pusēm- /pers. A/ kā apdrošinājuma ņēmēju un apdrošinātāju AAS "Gjensidige Baltic" (pēc reorganizācijas- ADB "Gjensidige" Latvijas filiāle) noslēgts apdrošināšanas līgums, par ko sastādīta īpašuma apdrošināšanas polise ID Nr.263458 (polise un apdrošināšanas līguma noteikumi- 12.-14.lietas lapas, noteikumi- arī 85.-88.lietas lapas).

Saskaņā ar apdrošināšanas līguma noteikumiem apdrošināšanas objekts ir nekustamais īpašums - saimniecības ēka adresē /adrese A/. Polisē norādīts šī objekta īss apraksts, cita starpā minot, ka ēkā notiek uzņēmējdarbība /Nosaukums A/. Apdrošināšanas polisē saimniecības ēkai norādīta apdrošinājuma summa 71000 EUR. Polisē kā apdrošināšanas objekts norādīta arī- manta saskaņā ar grāmatvedības uzskaiti, par ko lietā nav strīda.

Apdrošināšanas līguma darbības laikā, 2016.gada 27.maijā saimniecības ēkā notika ugunsgrēks, t.i., iestājās apdrošināšanas gadījums. Saimniecības ēka, kā redzams no polises, cita starpā apdrošināta arī pret ugunsgrēka risku.

Izskatot /pers. A/ atlīdzības pieteikumu, atbildētāja ar 2016.gada 13.jūlija vēstuli (9.lietas lapa) paziņojusi prasītājam, ka 2016.gada 13.jūlijā ir pieņemts lēmums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu 45016,30 EUR apmērā, tajā skaitā par bojāto saimniecības ēku 37315 EUR un par bojāto mantu 7701,30 EUR. Apdrošināšanas atlīdzības aprēķins par bojāto saimniecības ēku izdarīts sekojoši: no 47000 EUR ēkas tirgus vērtības pirms ugunsgrēka (SIA „Interbaltija" veiktais tirgus vērtējums) atņemot 9400 EUR ēkas derīgo atlieku vērtību pēc ugunsgrēka (SIA „Interbaltija" veiktais tirgus vērtējums), kā arī atņemot polisē norādīto klienta pašrisku 285 EUR. Apdrošinātāja atsaukusies uz pušu noslēgtā apdrošināšanas līguma 13.5.2.punktu, t.i., ka apdrošinātā objekta pilnīga zuduma gadījumā zaudējumi tiek noteikti objekta tirgus vērtības apmērā, bet nepārsniedzot faktiskās vērtības summu.

Nav strīda, ka atbildētāja izmaksājusi apdrošināšanas atlīdzību par saimniecības ēku 37315 EUR apmērā.

Prasītāja pārstāvis ar 2016.gada 20.jūlija iesniegumu (10.lietas lapa) lūdzis atbildētāju pārskatīt tā pieņemto lēmumu un izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību par saimniecības ēku, vadoties no apdrošinājuma summas 71000 EUR (atskaitot klienta pašrisku 285 EUR). Apdrošinātāja ar 2016.gada 19.augusta vēstuli apdrošināšanas atlīdzību lielākā apmērā izmaksāt atteikusi (11.lietas lapa).

Par iepriekš norādītajiem lietas faktisko apstākļu esamību starp pusēm domstarpību nav.

Lietā nav strīda par apdrošināšanas atlīdzību par kustamo mantu. Starp /pers. A/ un ADB „Gjensidige" Latvijas filiāli pastāv strīds par izmaksājamās apdrošināšanas atlīdzības apmēru par saimniecības ēku, pie tā nepastāvot domstarpībām par apdrošinātāja pienākumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību kā tādu.

Likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 24.panta pirmajā daļā paredzēts, ka iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs izmaksā apdrošināšanas atlīdzību apdrošināšanas līgumā noteiktajai personai.

Šī likuma 24.panta sestā daļa paredz apdrošinātāja pienākumu pierādīt jebkurus apstākļus, kas atbrīvo no apdrošināšanas līgumā noteiktajām saistībām izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību.

Savukārt likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 1.panta 5.punktā norādīts, ka apdrošināšanas līgums ir apdrošinātāja un apdrošinājuma ņēmēja vienošanās, saskaņā ar kuru apdrošinājuma ņēmējs uzņemas saistības maksāt apdrošināšanas prēmiju līgumā noteiktajā veidā, termiņos un apmērā, kā arī izpildīt citas līgumā noteiktās

saistības un apdrošinātājs uzņemas saistības, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, izmaksāt līgumā norādītajai personai apdrošināšanas atlīdzību atbilstoši apdrošināšanas līgumam.

Tādejādi, ievērojot iepriekš norādītās likuma normas, atbildētājai ir pienākums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, vadoties no konkrētajā apdrošināšanas līgumā paredzētajām saistībām.

Līdz ar to lietā ir noskaidrojams, kādi apdrošināšanas līguma noteikumi ir piemērojami.

Līguma 13.1. punktā noteikts, ka apdrošināšanas atlīdzības un saskaņā ar 14.punktu atlīdzināmo izdevumu kopējā summa nevar pārsniegt apdrošināšanas līgumā noteikto attiecīgā objekta apdrošinājuma summu. Tādejādi ne pie kādiem apstākļiem izmaksājamā apdrošināšanas atlīdzība par saimniecības ēku nevar būt lielāka par 71000 EUR. Lielāku atlīdzību /pers. A/ arī neprasa.

Līguma 13.3. punktā norādīts, ka par apdrošināta objekta pilnīgu zudumu uzskatāms gadījums, kad tā bojājumi pārsniedz 70% no objekta vērtības zaudējuma iestāšanās brīdī. Lietā nav strīda, ka apdrošinātāja, konstatējot tādu bojājumu apmēru, kas matemātiski pārsniedz noteikto robežu, atzinusi, ka atbilstoši līguma noteikumiem apdrošinātais objekts ir uzskatāms kā „pilnīgi zudis".

Par šiem līguma noteikumiem strīda nav.

Lietas dalībniekiem ir pretēji viedokļi par tālāk minēto līguma noteikumu piemērošanu vai nepiemērošanu. Minētā jautājuma izšķiršanai ir nozīme lietas iznākumā.

Tā, pirmās instances tiesa, piedzenot visu prasīto atlīdzību, pamatojusies uz līguma noteikumu 13.4.punktu un tajā ietvertajiem abiem apakšpunktiem 13.4.1. un 13.4.2.

Savukārt ADB „Gjensidige" apelācijas sūdzībā atsaukusies uz to, ka apdrošināšanas atlīdzība ir aprēķināma, vadoties no līguma noteikumu 13.5.2.apakšpunkta (plus arī atskaitot prasītāja rīcībā palikušo derīgo atlieku vērtību saskaņā ar līguma 13.10.1.apakšpunktu).

Arī apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis norādīja, ka lietā piemērojams noteikumu 13.5 punkts ar tā 13.5.2.apakšpunktu, savukārt prasītāja pārstāvis minēja, ka piemērojams noteikumu 13.4.punkts.

Šajā sakarā apelācijas instances tiesa tālāk norāda attiecīgo līguma noteikumu tekstu.

Tā, līguma noteikumu 13.4.punkts ir sekojošs:

„13.4. Ja apdrošināšanas līgumā norādīta apdrošinājuma summa atbilst ēku, būvju, nomāto telpu remonta darbu atjaunošanas vērtībai:

13.4.1. zaudējumu summa ir ēku, būvju, nomāto telpu remontam nepieciešamie mazākie atjaunošanas izdevumi;

13.4.2. ja pilnīga zuduma gadījumā ēka, kas apdrošināšanas objektā pēc sava izmantošanas veida uzskatāma par pamatceltni, netiek atjaunota – zaudējums tiek noteikts ēkas tirgus vērtības apmērā, nepārsniedzot ēkas atjaunošanas vērtību. Lēmumu par ēkas atjaunošanu un/vai neatjaunošanu pieņem apdrošinātais, un tas tiek apliecināts ar apdrošinātā rakstveida iesniegumu."

Savukārt, līguma noteikumu 13.5.punkts ir sekojošs:

13.5. Ja apdrošināšanas līgumā norādīta apdrošinājuma summa atbilst ēku, būvju, nomāto telpu remonta darbu faktiskajai vērtībai:

13.5.1. zaudējumu summa ir objekta remontam nepieciešamie mazākie atjaunošanas izdevumi, atņemot atskaitījumus sakarā ar tā nolietojumu;

13.5.2. apdrošināta objekta pilnīga zuduma gadījumā zaudējumi tiek noteikti objekta tirgus vērtības apmērā, bet nepārsniedzot faktiskās vērtības summu."

Tādejādi no konkrētajiem līguma noteikumiem izriet, ka tajos noteiktas dažādas sekas, atkarībā no tā, kam atbilst līgumā norādītā apdrošinājuma summa- „(..) remonta darbu atjaunošanas vērtībai" vai „(..) remonta darbu faktiskajai vērtībai", respektīvi, atkarībā no tā, par ko tad līgušas puses, noslēdzot apdrošināšanas līgumu.

Gadījumā, ja piemērojams līguma noteikumu 13.4. punkts ar tā apakšpunktiem, tādā gadījumā tas ir prasītājam labvēlīgāks (pie tā ņemot vērā arī prasītāja pārstāvja pozīciju par šī punkta piemērošanu), jo atbilstoši 13.4.punkta un tā apakšpunktu saturam pēc to jēgas tiek norādīti alternatīvi varianti – „pilnīga zuduma" gadījumā ēka var tikt arī atjaunota atbilstoši apdrošinātā lēmumam, un tad atbilstoši 13.4.1. punktam atlīdzināmi atjaunošanas izdevumi.

Novērtējot īpašuma apdrošināšanas polisi ar /pers. A/ (12.lietas lapa), no tās satura izriet, ka tajā ir norādīta tikai skaitliska apdrošinājuma summa bez kādas sīkākas norādes uz ko tā attiecināma. Arī no atbildētājas pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka no pašas īpašuma apdrošināšanas polises kā tādas nav secināms, vai norādītā apdrošinājuma summa atbilst noteikumu 13.4. vai 13.5.punkta noteikumiem. Lietā pušu pārstāvjiem ir pretēji viedokļi par līguma noteikumu punktu (13.4 vai 13.5.) piemērošanu.

Likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 6.panta pirmajā daļā noteikts, ka apdrošināšanas līguma noteikumiem jābūt skaidriem un saprotamiem.

Lietā nav šaubu, ka tipvieda līguma noteikumus piedāvājusi atbildētāja, kas arī noformējusi konkrēto apdrošināšanas polisi. Tādejādi tiesas vērtējumā, apskatot polisi kopumā ar tipveida līguma noteikumiem, pieļāvusi iepriekš minētā likuma pārkāpumu, radot neskaidrību attiecībā par apdrošināšanas gadījuma iestāšanās reizē piemērojamajiem noteikumiem par saņemamās apdrošināšanas atlīdzību un līdz ar to – tās apmēru.

/pers. A/ attiecībā pret apdrošinātāju ir atzīstams par patērētāju. Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 2.[1] daļa paredz, ka neskaidri un neprecīzi rakstveida līguma noteikumi tiek tulkoti par labu patērētājam.

Izšķirot attiecīgo jautājumu, tiesas kolēģija ņem vērā arī judikatūru. Tā, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 4.jūlija spriedumā lietā Nr.SKC-243/2017, lai gan tajā strīda apstākļi nav identiski ar tagad izskatāmo lietu, tomēr no tā izriet vispārējais princips, ka apdrošināšanas līguma noteikumi tā neskaidrības gadījumā tulkojami par sliktu apdrošinātājam, kam kā profesionālam apdrošināšanas pakalpojumu sniedzējam bija iespējams noteikt precīzākus līguma noteikumus (piemēram, šajā gadījumā noformējot precīzāku polisi vai arī piedāvājot precīzākus līguma noteikumus).

Tādejādi, ievērojot iepriekš minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka līguma noteikumi tulkojami par labu prasītājam, un konkrētajā gadījumā apdrošināšanas atlīdzības apmēra noteikšanai piemērojams līguma noteikumu 13.4.punkts ar tā apakšpunktiem (kas paredz atlīdzību gadījumā, ja apdrošināšanas summa atbilst ēku (..) remonta darbu atjaunošanas vērtībai).

Par šī līguma punkta piemērošanu netieši norāda arī līguma noteikumu 4.punkts par apdrošināšanas summu, no kura izriet, ka ēku vērtību nosaka atbilstoši atjaunošanas vērtībai.

Kā jau teikts, saskaņā ar līguma noteikumu 13.4.2.punktu, atbilstoši līguma terminoloģijā minētajam- arī ēkas „pilnīga zuduma gadījumā", tiek pieļauta arī ēkas atjaunošana, kas atkarīga no apdrošinātā lēmuma.

Tiesas kolēģija, novērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka /pers. A/ ir pieņēmis lēmumu par apdrošinātās saimniecības ēkas atjaunošanu (kas apdrošināšanas objektā ir pamatceltne ar izmantošanu uzņēmējdarbības vajadzībām), un par to paziņojis atbildētājai.

Šajā ziņā apelācijas instances tiesa ņem vērā faktu, ka par savu vēlmi- lēmumu atjaunot nekustamo īpašumu prasītāja pārstāvis ir paziņojis 2016.gada 20.jūlija rakstveida iebildumos (10.lieta slapa- pēdējā rindkopa). Tāpat tiesas sēdē noskaidrots, ka prasītājs iesniedzis apdrošinātājai 2016.gada 15.jūnija SIA „LVS Building" sastādītu remontdarbu tāmi ar aprēķinu par nepieciešamajiem izdevumiem ēkas atjaunošanai (15.-20.lietas lapa). No tiesas sēdē uzklausītiem prasītāja pārstāvja paskaidrojumiem izriet, ka kopā ar prasības pieteikumu tiesā iesniegtos materiālus, tātad arī tāmi, ir saņēmis no atbildētājas. Apdrošinātājas pārstāvis tiesas sēdē apliecināja, ka attiecīgo tāmi (15.-20.lietas lapa) iepriekš saņēmis no prasītāja. Lai gan attiecīgajā tāmē, norādot to pašu adresi /adrese A/, neprecīzi ir norādīts par „dzīvojamās mājas remontdarbiem", taču lietā nav nekādu šaubu, ka tā attiecas uz apdrošināto, nodegušo saimniecības ēku. Minētais izriet gan no prasītāja pārstāvja paskaidrojumiem, par to, ka dzīvojamā māja šajā adresē nav degusi (par ko iebildumi no pretējas puses nav izteikti) un tāme ir tieši par saimniecības ēku, gan pavisam nepārprotami- no šīs tāmes salīdzinājuma ar SIA „Interbaltija" novērtējumos iekļauto ēkas- saimniecības ēkas (kadastra apzīmējums /numurs A/) kadastrālo uzmērīšanas lietas kopiju (71.-73. lietas lapas, 154.lietas lapa), kur redzams, ka gan tāmē, gan kadastra materiālā ir secīgi uzrādītas tās pašas telpas, piemēram, garāža jeb autonovietne, vējtveris (telpa Nr.2), ģērbtuve (telpa Nr.3) un tā tālāk.

Ievērojot minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājs paziņojis atbildētājai par savu lēmumu atjaunot saimniecības ēku, turklāt iesniedzis arī savu dokumentu par atjaunošanas izmaksām. Šajā ziņā apelācijas instances tiesa nepiešķir izšķirošu nozīmi kādai paziņošanas formai. Pie tā ņemams vērā, ka atbilstoši likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 24.panta otrās daļas 2.punkta nozīmei, apdrošinātāja pienākumos ietilpst pārbaudīt visu pieejamo informāciju, lemjot par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu. Lai gan lietā iepriekš minētajā aspektā nav izšķirošas nozīmes, atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē arī neiebilda prasītāja pārstāvja minētajam, ka saimniecības ēka daļēji ir arī atjaunota dabā.

Apkopojot iepriekš minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti atsaukusies uz apdrošināšanas līguma noteikumu 13.4., 13.4.1., 13.4.2. punktu, secinot, ka ADB „Gjensidige" ir jāizmaksā prasītājai apdrošināšanas atlīdzība. Tulkojot minētos noteikumu punktus to kopumā, tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. A/ atbilstoši atbildētājas uzņemtajām saistībām, ir tiesības saņemt apdrošināšanas atlīdzību ēkas atjaunošanas izdevumu apmērā (13.4.1.punkts).

Vienlaikus, novērtējot izmaksājamās apdrošināšanas atlīdzības apmēru, tiesas kolēģija nepiekrīt pirmās instances tiesas secinātajam (ko atbildētāja arī ir apstrīdējusi apelācijas sūdzībā) - t.i., ka lietā nav strīda, ka saimniecības ēkas atjaunošanas izmaksas ir lielākas kā apdrošinājuma summa (71000 EUR). Līdz ar to apelācijas instances tiesa nekonstatē, ka izmaksājamai apdrošināšanas atlīdzībai kā pamats būtu ņemama polisē norādītā apdrošinājuma summa.

Tajā pašā laikā, uzklausot atbildētājas pārstāvi tiesas sēdē, secināms, ka lietā nav strīda citā faktiskajā aspektā- ka saimniecības ēkas atjaunošanas izmaksas ir lielākas kā SIA „Interbaltija" noteiktā saimniecības ēkas tirgus vērtība pirms ugunsgrēka 47400 EUR (2017.gada 10.jūlija novērtējums- 154.lietas lapa).

No lietas materiāliem izriet, ka pati apdrošinātāja (tobrīd AAS „Gjensidige Baltic") jau ir pasūtījusi un saņēmusi SIA „LV Group" 2016.gada 7.jūlija tāmi Nr.G-07072016-5 (23.-27.lietas lapa), kurā izpildītāja attiecīgās apdrošināšanas lietas vajadzībām aprēķinājusi saimniecības ēkas /adrese/ atjaunošanas darbu izmaksas, un tās noteiktas 59764,62 EUR apmērā. No atbildētājas paskaidrojumiem izriet, ka attiecīgā tāme izmantota darbā, nosakot apdrošināšas atlīdzību.

Ievērojot minēto, tiesas kolēģija secina, ka nav pamata apšaubīt, ka apdrošinātās saimniecības ēkas atjaunošanas darbu izmaksas ir pamats konstatēt 59764,62

EUR apmērā. Nav pilnīgi nekāda iemesla secināt, ka tās būtu zemākas.

Šajā ziņā tiesas kolēģija vērtē arī SIA „Interbaltija" 2017.gada 10.jūlija novērtējumam (154.lietas lapa) pievienoto 2016.gada 1.jūlija SIA „LVS Building" izziņu, ka ēkas pilna atjaunošana varētu izmaksāt 130000 EUR un SIA „LVS Building" 2016.gada 15.jūnija tāmi (15.-20.lietas lapa) ar summu 112270,04 EUR. Šajā ziņā apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka 2016.gada 1.jūlija izziņa ir vispārīga, savukārt 2016.gada 15.jūnija tāme izmaksu ziņā ir pretrunā ar SIA „LV Group" izstrādāto tāmi. Pastāvot būtiskām pretrunām, tiesas kolēģija kā pamatu ņem SIA „LV Group" izgatavoto saimniecības ēku atjaunošanas darbu tāmi, t.i., summu, par ko lietā pēc būtības nav strīda kā par mazāko ēkas atjaunošanas izdevumu summu. Pie tā ņemams vērā arī apdrošināšanas līguma noteikumu 13.2.punktā ietvertās apdrošinātājas tiesības noteikt zaudējumu aprēķināšanas metodi atbilstoši atjaunošanas vai remonta darbu izmaksu tāmei. Ievērojot teikto, lielāks ēkas atjaunošanas izdevumu apmērs, kuru atbildētājai būtu pienākums atlīdzināt, nav uzskatāms par pierādītu.

Tādejādi apelācijas instances tiesa atzīst, ka, ievērojot ēkas atjaunošanas vērtību 59764,62 EUR, bet no tās atskaitot jau izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 37315 EUR un apdrošinātā pašriska summu 285 EUR, no ADB „Gjensidige" Latvijas filiāles par labu /pers. A/ ir piedzenama apdrošināšanas atlīdzība 22164,62 EUR apmērā.

Vadoties no principa, ka prasītājam atlīdzināmi ēkas atjaunošanas izdevumi atbilstoši apdrošināšanas līguma noteikumu 13.4.punktam, ēkas derīgo atlieku vērtība nav atskaitāma.

Pastāvot iepriekš norādītajiem apstākļiem, lietas iznākumu neietekmē vērtējums par to, vai ir ņemams vērā SIA „Interbaltija" 2017.gada 10.jūlija novērtējums (2016.gada 8.jūlija slēdziena labojums), kurā saimniecības ēkas tirgus vērtība noteikta 47400 EUR, jo tiesa kā pamatu apdrošināšanas atlīdzības noteikšanai nenosaka apdrošinātā objekta tirgus vērtību. Līdz ar to šo apstākļu analīzei tiesa nepievēršas. Bez tā, ja pat teorētiski uzskatītu, ka minētais novērtējums nebūtu ņemams vērā kā pierādījums, tad šādā gadījumā nav pierādījumu par objekta tirgus vērtību, tostarp nav pierādījumu, ka tā ir augstāka. Apdrošinājuma summa pati par sevi nav pielīdzināma apdrošinātā objekta tirgus vērtībai.

Piedzenot minēto apdrošināšanas atlīdzību, tiek ievērots arī likumā „Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā ietvertais kompensācijas princips, uz ko atbildētāja vērsusi uzmanību apelācijas sūdzībā. Kompensācijas princips paredz, ka izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus. Konkrētajā gadījumā tas ir ievērots, jo saimniecības ēkas atjaunošanas vērtība ir prasītājam radušies zaudējumi, tāpat nav šaubu par prasītāja lēmumu atjaunot nodegušo ēku. Tiesas kolēģija vērtē, ka šādi tiek panākts taisnīgs pušu attiecību noregulējums.

Ievērojot visu norādīto to kopumā, jau minēto likuma „Par apdrošināšanas līgumu" un citu normatīvo aktu nosacījumus, pušu apdrošināšanas līguma noteikumus, /pers. A/ prasība apmierināma daļēji, piedzenot apdrošināšanas atlīdzību 22164,62 EUR apmērā, bet pārējā daļā prasību par apdrošināšanas atlīdzības piedziņu noraidot.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta nosacījumiem un Civilprocesa likuma 195.panta prasībām, /pers. A/ atzīstamas tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no apdrošināšanas atlīdzības 22164,62 EUR par laiku no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei.

Spriedumā nosakāms, kam un kādā apmērā maksājami tiesāšanās izdevumi.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas nosacījumiem, ja prasība apmierināta daļēji, tad samaksātie tiesas izdevumi atlīdzināmi prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Sākotnējā prasība celta par 33400 EUR atlīdzināšanu. No minētās summas ar šo spriedumu tiek piedzīti 22164,62 EUR, tādejādi prasība tiek apmierināta 66,36 % apmērā. Tā kā atbilstoši prasības celšanas laikā spēkā esošajai valsts nodevas likmei par prasības pieteikumu samaksāta valsts nodeva 1281,37 EUR (maksājuma dokuments – 7.lietas lapa), kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, tad proporcionāli apmierinātajam prasījuma apmēram no atbildētājas par labu /pers. A/ piedzenama valsts nodevas daļa 850,32 EUR un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļa 3,12 EUR (66,36% no 1281,37 EUR un 4,70 EUR).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu, ja prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, tad no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Šo izdevumu skaitā ietilpst arī izdevumi advokāta palīdzības samaksai (Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkts, 33.panta trešās daļas 1.punkts). Tāpat šo izdevumu skaitā ietilpst ar rakstveida pierādījumu iegūšanu saistītie izdevumi (Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punkts, 33.panta pirmās daļas 3.punkts).

Lietā pirmās instances tiesā iesniegts rēķins un maksājuma dokuments par samaksas izdarīšanu prasītāja advokātam 2286,90 EUR apmērā (97.-98.lietas lapas). Tiesas kolēģija secina, ka no šīs summas 169,40 EUR attiecas uz rakstveida pierādījuma iegūšanu (rēķins un maksājuma dokuments- 99.-100.lietas lapa).

Apelācijas instances tiesā iesniegts rēķins prasītājam par advokāta pakalpojuma apmaksu par pārstāvību apelācijas instances tiesā 605 EUR apmērā (rēķins- 158.lietas lapa). Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta 1.[1] daļu izdevumu faktiskajā apmērā ieskaitāmi ne tikai jau samaksātie izdevumi, bet arī tādi, par kuriem saskaņā ar advokāta un puses vienošanos par juridiskās palīdzības sniegšanu ir izrakstīts rēķins, tādejādi faktisko izdevumu skaitā pieņemams arī rēķins.

Atskaitot to summu, kas attiecas uz rakstveida pierādījuma iegūšanu, atlikusī summa dokumentos, kas iesniegti abu instanču tiesās kopā sastāda 2722,50 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas „b" apakšpunktam, atlīdzināmi izdevumi advokāta palīdzības apmaksai to faktiskajā apmērā, bet nosakot ierobežojumu- nepārsniedzot 2850 EUR.

Vienlaikus Civilprocesa likuma 44.panta piektajā daļā paredzēts, ka tiesa var noteikt mazāku atlīdzināmo izdevumu apmēru advokāta palīdzības samaksai, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, kā arī izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, it īpaši- lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, tiesas sēžu skaitu lietas izskatīšanas laikā un tiesu instanci, kurā lieta tiek izskatīta.

Tiesas kolēģija konstatē, ka prasītāja pārstāvis gatavojis prasības pieteikumu lietā, kas saistīta ar lietas materiālu vākšanu un izpēti, piedalījies divās tiesas sēdēs pirmās instances tiesā, kā arī tiesas sēdē apelācijas instances tiesā. Rēķinā norādītas atsevišķas advokāta darbības, kas, lai gan saistītas ar lietu, taču nav darbības tieši tiesvedībā tiesā (piemēram, tikšanās ar atbildētāja pārstāvjiem, pārstāvība Latvijas Īpašuma vērtētāju asociācijā). Lieta novērtējama kā salīdzinoši sarežģīta, taču nav uzskatāma kā apjomīga. Ņemot vērā norādīto un Civilprocesa likuma 44.panta piektās daļas kritērijus, kolēģija atzīst, ka no pretējās puses piedzenamais izdevumu apmērs advokāta palīdzība samaksai samazināms un nosakāms 1500 EUR apmērā.

No atbildētājas par labu prasītājam piedzenami ar rakstveida pierādījuma iegūšanu saistītie izdevumi 169,40 EUR.

Prasītāja pārstāvja samaksātos 6,86 EUR par tiesas pakalpojumiem (rēķins un maksājuma dokuments- 106. un 108.lietas lapas) nav pamata atlīdzināt, jo apmaksu par dokumentu izgatavošanu savām vajadzībām Civilprocesa likums no pretējās puses piedzīt neparedz.

Apkopojot minēto, no atbildētājas prasītāja labā piedzenami tiesāšanās izdevumi 2522,84 EUR (saskaitot 850,32 EUR, 3,12 EUR, 1500 EUR, 169,40 EUR).

Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu no atbildētājas tika noteikts piedzīt 33400 EUR. Ar šo apelācijas instances tiesas spriedumu noteikts piedzīt apdrošināšanas atlīdzību 22164,62 EUR, bet noraidot prasību par 11235,38 EUR piedziņu,tātad 33,64 % apmērā.

Vadoties no Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas nosacījumiem par to, ka par labu atbildētājai atlīdzināmi tiesas izdevumi proporcionāli noraidītajai prasījumu daļai, no /pers. A/ par labu ADB „Gjensidige" Latvijas filiālei proporcionāli piedzenama atbildētājas samaksātās valsts nodevas (maksājuma dokuments- 135.lietas lapa) daļa par apelācijas sūdzību- 431,05 EUR (33,64% no 1281,37 EUR).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam /pers. A/ un ADB „Gjensidige Latvijas filiālei nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.-434.pantu, Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

/pers. A/ prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles, reģistrācijas Nr.40103595216, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apdrošināšanas atlīdzību 22164,62 EUR, tiesāšanās izdevumus 2522,84 EUR, kopā 24687,46 EUR (divdesmit četrus tūkstošus sešsimt astoņdesmit septiņus eiro un 46 centus). Maksājums izdarāms /pers. A/ norēķinu kontā /konta numurs/ AS /Nosaukums K/.

Noteikt /pers. A/ tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no apdrošināšanas atlīdzības 22164,62 EUR par laiku no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei.

Noraidīt /pers, A/ prasību daļā par apdrošināšanas atlīdzības 11235,38 EUR (vienpadsmit tūkstošu divsimt trīsdesmit piecu eiro un 38 centu) piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu ADB "Gjensidige" Latvijas filiālei, reģistrācijas Nr.40103595216, tiesas izdevumus 431,05 EUR (četrsimt trīsdesmit vienu eiro un 5 centus). Maksājums izdarāms ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles norēķinu kontā LV30HABA0551043367013 AS "Swedbank".

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas 2018.gada 1.jūnija var pārsūdzēt Augstākās tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 450.-452.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis A.Bukavs

Tiesneši D.Lazdiņš

E.Driba